

Като стигнахъ на къщата, посрещнахъ ги двѣ сестри, дъщеритѣ на стареца, които видяхъ въ другъ единъ главъ на разказътъ си.

При видътъ на двѣ сестри на Мацка му трепна сърдцето. Чувство искакво си, което дѣломъ бѣше си възгнѣдило въ сърдцето му и спеше, събуди ся.

— Забравихте ли ны? рече по младата сестра.

— Имате право!

— Забравихте че ся обѣщахте да мя признаете за учителъ вашъ.

— Ще ви докажѫ за напрѣдъ да ли забравямъ азътъ лесно.

Между това старецъ баша истегли едно чекмедже отъ бурото въ което седяхъ дрехытѣ, и пзвади единъ катъ черни нови дрехи та ги даде на Мацка.

А по-старатата отъ дъщеритѣ му донесе потрѣбното да ся омые и единъ бѣлъ ризъ.

Тогазъ оставилъ Мацка самъ въ стаята та ся омы и облѣче.

А той бѣ на гледъ пріятенъ и хубавецъ. Ранитѣ му, върхъ които тури иѣколко ленени парчалчета, не му досаждахъ вече колкото испърво.

Тогазъ излѣзе въ салонътъ и наложи единъ фесъ, що му даде старецътъ, който въ сѫщето прѣме му и каза:

— Разумѣва ся, кога влѣзва иѣкой въ голѣмытѣ крѣгове, не трѣба да ся намѣрува безъ пары. Може да ни потрѣбатъ тозъ вечеръ коне или кола или друго иѣшо. Вземи, моліжъ ти ся, туй количество пары. Тѣ сѫ тѣкмо петстотинъ; ще ги прѣснемимъ отъ онѣзи що ми зае по прѣди.

Мацко пріе парытѣ. И тутакси трѣгнахъ упѣтены къмъ царскытѣ палаты.

Когато стигнахъ, старецътъ отиде да тѣрси единого отъ